

การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562
ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร
THE PERCEPTION TOWARDS LAND AND BUILDING TAX ACT
B.E. 2562 OF BUREAUCRAT IN THE REVENUE DIVISION, FINANCE
DEPARTMENT, BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION

ลภัสวรรณ เกตุแห่ง
สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย
ผู้รับผิดชอบบทความ

Laphatsawan Kateheng
E-mail: woon.lpsw245@gmail.com
Department of Finance and Banking, Faculty of Business Administration,
Ramkhamhaeng University, Thailand
Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร (2) เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (3) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการรับรู้ที่มีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ (1) สถิติเชิงพรรณนา ใช้ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (2) สถิติอนุมาน ใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test) สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) หากการวิเคราะห์พบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ Scheffe และใช้สถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า (1) การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงตามลำดับ ด้านการประเมินภาษี การชำระภาษี และการคืนภาษี ด้านวัตถุประสงค์ของการจัดเก็บภาษี ด้านฐานภาษี อัตราภาษี และการคำนวณภาษี และด้านบทกำหนดโทษ (2) ปัจจัยส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ และระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่ง

ปลูกสร้าง พ.ศ.2562 โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับของตำแหน่งงานและระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 โดยรวมแตกต่างกัน (3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร โดยมีตัวแปรตัวเดียว คือ ความคาดหวัง

คำสำคัญ: การรับรู้, พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562, ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร

ABSTRACT

The research on the perception towards land and building tax act B.E.2562 of bureaucrat in the revenue division, finance department, Bangkok metropolitan administration, has 3 objectives as followings:

(1) To study the perception towards land and building tax act B.E.2562 of bureaucrat in the revenue division, finance department, Bangkok metropolitan administration.

(2) To compare the perception of land and building tax act B.E.2562 of bureaucrat in the revenue division, finance department, Bangkok metropolitan administration classified by personal factors.

(3) To study factors that influence the perception towards land and building tax act B.E.2562 of bureaucrat in the revenue division, finance department, Bangkok metropolitan administration.

The sample group used in this research are 100 bureaucrats who are currently working at the revenue division, finance department, Bangkok metropolitan administration. A questionnaire is used as the instrument for collecting data. Data analysis for this research is divided into two parts which are: (1) Descriptive statistics using percentage, frequency, mean, and standard deviation. (2) Inference statistics using t-test, One-Way ANOVA statistical analysis. If the analysis found any differences, they would be compared in pairs by Scheffe method and Multiple Regression Analysis.

The results of the research show that (1) the perception towards land and building tax act B.E. 2562 of bureaucrat in the revenue division, finance department, Bangkok metropolitan administration, in general turns out to be a highest level regarding their perception on each aspect such as Tax assessment, Tax payment and Tax refund, Taxation Objectives, Tax base Tax rate and Tax calculation and Law penalties. (2) The consists of personal factors are gender, ages, status, and education level. There is no difference in overall performance, but it is another story in term of position level and working period, and difference in personal type. These factors affect more on the overall performance compared to the others. (3) Factor that influence the perception towards land and building tax act B.E.

2562 of bureaucrat in the revenue division, finance department, Bangkok metropolitan administration is expectation.

Keywords: the perception, land and building tax act B.E.2562, bureaucrat in the revenue division, finance department, Bangkok metropolitan administration

บทนำ

นโยบายในการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินถือเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์สำคัญในการพัฒนาโครงสร้างภาษีของประเทศไทย เนื่องจากภาษีทรัพย์สินเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของรัฐทั้งในระดับประเทศและระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่จะช่วยในการกำหนดทิศทางการพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากที่ดินให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (สันตา อุตมะโกคิน, 2553)

จากแนวคิดของรัฐบาลและกระทรวงการคลังโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ได้ยกร่างพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน จนเมื่อกระทั่งวันที่ 16 พฤศจิกายน 2561 ร่างพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างได้ผ่านการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ 78/2561 และที่ประชุมเห็นสมควรประกาศใช้กฎหมาย (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2561)

พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2562 กฎหมายดังกล่าวกำหนดให้เริ่มจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป ซึ่งกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายสำคัญตามนโยบายของรัฐบาล ที่มุ่งปฏิรูปโครงสร้างระบบภาษีทรัพย์สินของประเทศไทยให้มีความทันสมัยและเป็นสากลเช่นเดียวกับนานาประเทศ รวมทั้งแก้ไขปัญหาโครงสร้างภาษีแบบเดิม ที่บังคับใช้มาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน โดยยกเลิกกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน และกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่ ซึ่งการจัดเก็บภาษีตามกฎหมายทั้งสองฉบับนี้ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ทั้งนี้ การจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามกฎหมายฉบับดังกล่าว เป็นหน้าที่โดยตรงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา รวมทั้งกำหนดให้ภาษีที่จัดเก็บได้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2562)

ปัจจุบันแม้จะมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 มาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว แต่เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีความเข้าใจและการตีความกฎหมายที่แตกต่างกัน เพราะต้องอาศัยกฎหมายลำดับรองจำนวนมากที่ทยอยมีผลบังคับใช้ในภายหลัง ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่เป็นไปด้วยความยากลำบาก เนื่องจากพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ให้หลักการกว้าง ๆ ความชัดเจนในการกำหนดการปฏิบัติงานจะอยู่ในกฎหมายลำดับรอง ในช่วงแรกที่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง จึงยังไม่สามารถออกกฎหมายลำดับรองทั้งหมดได้ทันกำหนดเวลา ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ทราบรายละเอียด หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจนและไม่สามารถดำเนินการแจ้งบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้างได้ถูกต้องครบถ้วน เมื่อกฎหมายลำดับรองประกาศใช้ครบถ้วนแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำการสำรวจและจัดทำบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และส่งข้อมูลให้แก่ผู้เสียภาษีแต่ละราย ซึ่งผู้เสียภาษีอาจขอแก้ไขได้อีก ซึ่งกระบวนการทั้งหมดต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการนาน (ศูนย์ข้อมูลและข่าวสารสืบสวนเพื่อสิทธิพลเมือง, 2563)

อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงต้องมีการรับรู้ ตีความและเข้าใจข้อกำหนดเป็นไปในแนวทาง

เดียวกัน เพื่อวางแผนการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงตามกรอบระยะเวลา อีกทั้งต้องสามารถตอบสนองภัย
ของประชาชนให้เกิดความชัดเจนได้

กองรายได้ สำนักงานคลัง กรุงเทพมหานคร เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติ
ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการ
รับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงาน
คลัง กรุงเทพมหานคร เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิผลการรับรู้ต่อการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษี
ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการ
สังกัดกองรายได้ สำนักงานคลัง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของ
ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานคลัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการรับรู้ที่มีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่ง
ปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานคลัง กรุงเทพมหานคร

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานคลัง กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
2. องค์ประกอบของการรับรู้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่ง
ปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานคลัง กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของงานวิจัย ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา

1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ระดับของ
ตำแหน่งงาน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

1.1.2 องค์ประกอบของการรับรู้ ประกอบด้วย ทศนคติ สิ่งจูงใจ ประสพการณ์ และ ความ
คาดหวัง

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของ
ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานคลัง กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการจัดเก็บภาษี
ฐานภาษี อัตราภาษี และการคำนวณภาษี การประเมินภาษี การชำระภาษี และการคืนภาษี และบทกำหนด
โทษ

2. ด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ซึ่งตามคำสั่งกองรายได้ที่ 4/2564 เรื่อง มอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของกองรายได้ มีข้าราชการจำนวน 133 คน แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบเป็น 8 ฝ่ายได้แก่ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป จำนวน 18 คน ฝ่ายวิชาการ จำนวน 14 คน ฝ่ายนิติการและระเบียบ จำนวน 8 คน ฝ่ายบังคับบัญชา จำนวน 9 คน ฝ่ายตรวจสอบเร่งรัดรายได้ 1 จำนวน 15 คน ฝ่ายตรวจสอบเร่งรัดรายได้ 2 จำนวน 16 คน ฝ่ายตรวจสอบเร่งรัดรายได้ 3 จำนวน 16 คน และงานบริการที่จอดรถยนต์ จำนวน 39 คน

3. ด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัย คือ กองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ถนนดินสอ เขตพระนคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร

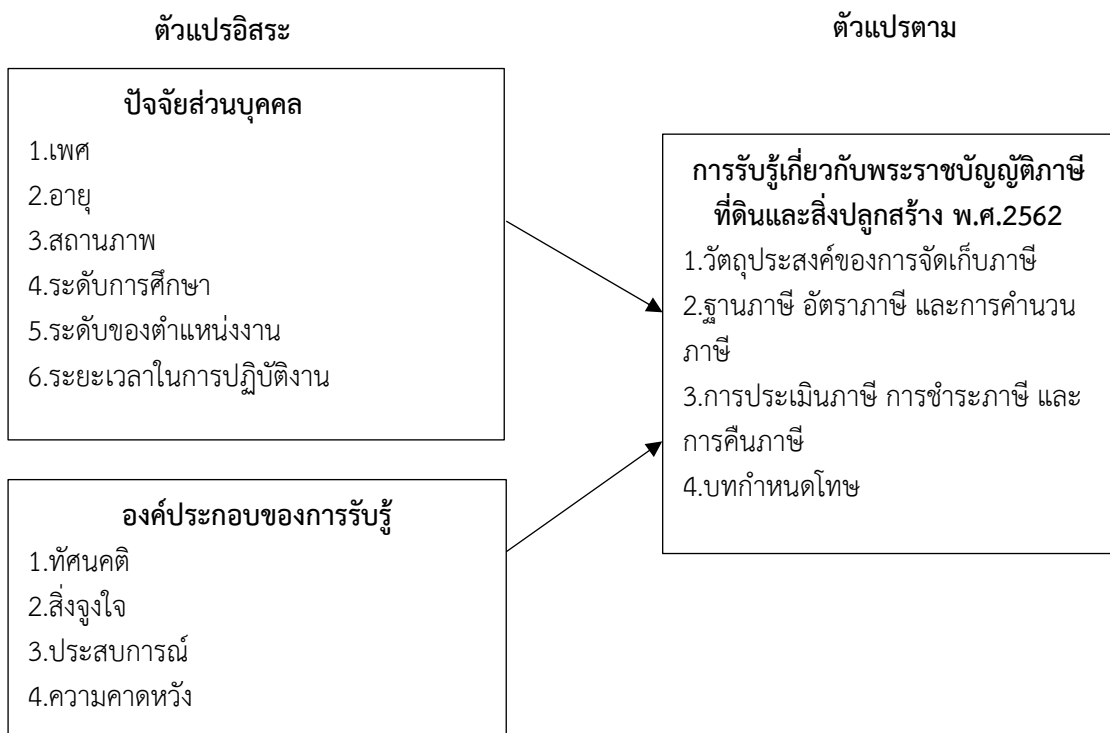
4. ด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการทำวิจัยครั้งนี้ เริ่มตั้งแต่กุมภาพันธ์ 2564 – เมษายน 2564

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบระดับการรับรู้ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลังกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562
2. เพื่อสร้างการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ให้เข้าใจและปฏิบัติงานได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการรับรู้ (Perception Theory) เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของบุคคล เพราะการตอบสนองพฤติกรรมใด ๆ จะขึ้นอยู่กับความรู้จากสภาพแวดล้อมของตนเองและความสามารถในการแปลความหมายของสภาพนั้น ๆ ดังนั้นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยการรับรู้และสิ่งเร้าที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจัยการรับรู้ประกอบด้วย ประสาทสัมผัสและปัจจัยทางจิต คือ ความรู้เดิม ความต้องการ และเจตคติ เป็นต้น การรับรู้จะประกอบด้วยกระบวนการสามด้าน คือ การรับ สัมผัส และการแปลความหมาย ดังนั้นพฤติกรรมเป็นการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมที่เข้ามากระตุ้นผ่านทางกระบวนการรับรู้และการเรียนรู้ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อพฤติกรรม โดยแบ่งออกเป็นพฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) และพฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) (สุชีรา พระมาลา และคณะ, 2558: 652-654)

องค์ประกอบของการรับรู้ หมายถึง กระบวนการตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ทำให้เกิดความจำ ความรู้สึก ความคิด การเรียนรู้ ประกอบกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ ทำให้เกิดการแสดงออกทางพฤติกรรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อารมย์ โกเหลง และสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2556: 225-248) ได้ศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 ของเยาวชนที่ใช้รถจักรยานยนต์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของเยาวชนที่ใช้รถจักรยานยนต์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีเกี่ยวกับปัจจัยองค์ประกอบของการรับรู้ ซึ่งประกอบด้วย ทศนคติ (Attitudes) สิ่งจูงใจ (Motives) ความสนใจ (Interests) ประสบการณ์ (Experience) และความคาดหวัง (Expectations) ของเยาวชนที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 โดยรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และการรับรู้ของเยาวชนที่ใช้รถจักรยานยนต์เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 ได้แก่ ด้านขอบเขตความคุ้มครองของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ด้านวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ด้านการชดเชยค่าเสียหายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ด้านบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และการบังคับใช้ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ โดยรวมมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์ประกอบของการรับรู้ ได้แก่ ด้านสิ่งจูงใจ ด้านความคาดหวัง ด้านความสนใจ ด้านทัศนคติ และด้านประสบการณ์กับระดับการรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับสูงเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอกรินทร์ จงเสรีเจริญ (2558: 47-59) ได้ศึกษาการรับรู้ของข้าราชการทหารต่อพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ.2457 กรณีศึกษา กองพันทหารราบในกองพลทหารราบที่ 9 ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้พระราชบัญญัติกฎอัยการศึกของข้าราชการทหารในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยองค์ประกอบของการรับรู้ ประกอบด้วย ทศนคติ ความสนใจ และประสบการณ์ สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบุคคลกับระดับการรับรู้พระราชบัญญัติกฎอัยการศึกฯ จำแนกตามอายุ และอายุรับราชการ พบว่าข้าราชการทหารสังกัดกองพันทหารราบในกองพลทหารราบที่ 9 ที่มีอายุ และอายุรับราชการแตกต่างกัน มีการรับรู้พระราชบัญญัติกฎอัยการศึกฯ ในภาพรวมแตกต่างกัน แต่ในขณะเดียวกัน การรับรู้พระราชบัญญัติกฎอัยการศึกฯ จำแนกตามสถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และระดับชั้นยศที่แตกต่างกัน มีการรับรู้พระราชบัญญัติกฎอัยการศึกฯ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิจัยในเชิงสำรวจ และรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแบบปิด

2. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร ซึ่งตามคำสั่งกองรายได้ที่ 4/2564 เรื่อง มอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของกองรายได้ มีข้าราชการจำนวน 133 คน แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบเป็น 8 ฝ่ายได้แก่ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป จำนวน 18 คน ฝ่ายวิชาการ จำนวน 14 คน ฝ่ายนิติการและระเบียบ จำนวน 8 คน ฝ่ายบังคับภาษี จำนวน 9 คน ฝ่ายตรวจสอบเร่งรัดรายได้ 1 จำนวน 15 คน ฝ่ายตรวจสอบเร่งรัดรายได้ 2 จำนวน 16 คน ฝ่ายตรวจสอบเร่งรัดรายได้ 3 จำนวน 16 คน และงานบริการที่จอดรถยนต์ จำนวน 39 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร ซึ่งในการคำนวณขนาดตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้สูตรการคำนวณของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกำหนดโควตา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม แบ่งออก เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ระดับของตำแหน่งงาน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ซึ่งรูปแบบของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของการรับรู้ที่มีผลต่อพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ทศนคติ สิ่งจูงใจ ประสพการณ์ และความคาดหวัง มีจำนวนข้อคำถาม 15 ข้อ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบเดียว โดยรูปแบบของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ (1=น้อยที่สุด และ 5=มากที่สุด)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 4 ด้าน ดังนี้

(1) วัตถุประสงค์ของการจัดเก็บภาษี (2) ฐานภาษี อัตราภาษี และการคำนวณภาษี (3) การประเมินภาษี การชำระภาษี และการคืนภาษี (4) บทกำหนดโทษ มีจำนวนข้อคำถาม 25 ข้อ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียว โดยรูปแบบของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ (1=น้อยที่สุด และ 5=มากที่สุด)

4. วิธีการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ องค์ประกอบของการรับรู้ และพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 เพื่อกำหนดขอบเขตในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อใช้ในการสร้างแบบสอบถาม

4.3 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์และวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้

4.4 นำร่างแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ และแก้ไขปรับปรุงให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้

4.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปทำการทดสอบ (Pre-Test) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาวิจัยก่อนเก็บข้อมูลจริง

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย เรื่อง การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม มีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงตามลำดับ ด้านการประเมินภาษี การชำระภาษี และการคืนภาษี ด้านวัตถุประสงค์ของการจัดเก็บภาษี ด้านฐานภาษี อัตราภาษี และการคำนวณภาษี และด้านบทกำหนดโทษ

2. ผลการเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านสถานภาพ ด้านระดับการศึกษา ด้านระดับของตำแหน่งงาน และด้านระยะเวลาในการปฏิบัติงาน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ และระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 โดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.2 ปัจจัยส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับของตำแหน่งงานและระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 โดยรวมแตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการรับรู้ที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

องค์ประกอบของการรับรู้ ด้านความคาดหวัง มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร โดยรวมมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด

1.1 ด้านวัตถุประสงค์ของการจัดเก็บภาษี ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ในด้านวัตถุประสงค์ของการจัดเก็บภาษีโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่รับรู้ว่าการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเพื่อพัฒนาสาธารณูปโภคของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอารมย์ โกงเหลง และสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2556) ศึกษาเรื่อง การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 ของเยาวชนที่ใช้รถจักรยานยนต์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ด้านวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถโดยรวมมีระดับการรับรู้ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ

1.2 ด้านฐานภาษี อัตราภาษี และการคำนวณภาษี ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ในด้านฐานภาษี อัตราภาษี และการคำนวณภาษี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีการรับรู้ด้านฐานภาษี อัตราภาษี และการคำนวณภาษี เป็นอย่างดีจากการอบรมและปฏิบัติงานจริง เนื่องจากเป็นเจ้าของหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานโดยตรง จึงมีระดับการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 มากที่สุด

1.3 ด้านการประเมินภาษี การชำระภาษี และการคืนภาษี ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ในด้านการประเมินภาษี การชำระภาษี และการคืนภาษี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีการรับรู้ด้านการประเมินภาษี การชำระภาษี และการคืนภาษี เป็นอย่างดีจากการฝึกอบรมและศึกษารณิตัวอย่างที่เกิดขึ้นจริง จึงมีระดับการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 มากที่สุด

1.4 ด้านบทกำหนดโทษ ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ในด้านบทกำหนดโทษ อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่รับรู้ถึงบทกำหนดโทษที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 เป็นอย่างดี เนื่องจากต้องดำเนินการตามข้อกำหนดที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอารมย์ โกงเหลง และสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2556) ศึกษาเรื่อง การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 ของเยาวชนที่ใช้รถจักรยานยนต์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า บทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ โดยรวมมีระดับการรับรู้ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีระดับการรับรู้ในระดับมากทุกข้อ

2. ผลการเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของ ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 ด้านเพศ ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศแตกต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 โดยรวมไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน ไม่ได้เป็นตัวกำหนดระดับการรับรู้พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขจรศักดิ์ ทองสุข (2556) ศึกษาเรื่อง การศึกษาทัศนคติของชุมชนต่อพระราชบัญญัติควบคุมอาคารในเขตเทศบาล ตำบลหนองไผ่ อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน

มีความรู้เรื่องเทศบาลตำบลหนองไผ่อยู่ในเขตควบคุมอาคารและผังเมืองรวม ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูติมา อินทร์ตา (2562) ศึกษาเรื่อง การรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีเพศต่างกัน มีการรับรู้นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคมโดยรวมและรายด้านไม่ต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิตชนก ทองไทย (2556) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีเพศต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพีร์ พวงมะลิ ตพรเพ็ญไตรพงษ์ และยุทธพงษ์ สีสากิจไพศาล (2561) ศึกษาเรื่อง ทัศนคติและการรับรู้ของประชาชนต่อกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยโคมลอย พบว่า ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยโคมลอย เพศชายและหญิงไม่แตกต่างกัน

2.2 ด้านอายุ ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุแตกต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 โดยรวมไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน ไม่ได้เป็นตัวกำหนดระดับการรับรู้พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปารีชาติ บุญเอก (2561) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับ การรับรู้ และทัศนคติ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.2557 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีความถี่ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติห้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.2557 ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมาไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิตชนก ทองไทย (2556) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีอายุต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของอรุรัตน์ ทองสัมฤทธิ์ สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และพงศ์พันธ์ คำพรรณ (2557) ศึกษาเรื่อง การรับรู้แนวคิดการจัดการความรู้ของบุคลากรสังกัดเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า บุคลากรสังกัดเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอายุต่างกัน มีการรับรู้แนวคิดการจัดการความรู้ไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพีร์ พวงมะลิ ตพรเพ็ญไตรพงษ์ และยุทธพงษ์ สีสากิจไพศาล (2561) ศึกษาเรื่อง ทัศนคติและการรับรู้ของประชาชนต่อกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยโคมลอย พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีการรับรู้กฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยโคมลอย ไม่แตกต่างกัน

2.3 ด้านสถานภาพ ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 โดยรวมไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพต่างกัน ไม่ได้เป็นตัวกำหนดระดับการรับรู้พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกกรินทร์ จงเสรีเจริญ (2558) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ของข้าราชการทหารต่อพระราชบัญญัติกฏอัยการศึก พ.ศ.2457 กรณีศึกษา กองพันทหารราบในกองพลทหารราบที่ 9 พบว่า ข้าราชการทหารสังกัดกองพันทหารราบในกองพลทหารราบที่ 9 ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการรับรู้พระราชบัญญัติกฏอัยการศึก พ.ศ.2457 ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิตชนก ทองไทย (2556) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรี

นครินทร์วิโรฒ ที่มีสถานภาพต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของอุรารัตน์ ทองสัมฤทธิ์ สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และพงศ์พันธ์ คำพรรณ (2557) ศึกษาเรื่อง การรับรู้แนวความคิดการจัดการความรู้ของบุคลากรสังกัดเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า บุคลากรสังกัดเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีสถานภาพต่างกัน มีการรับรู้แนวความคิดการจัดการความรู้ไม่แตกต่างกัน

2.4 ด้านระดับการศึกษา ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 โดยรวมไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ไม่ได้เป็นตัวกำหนดระดับการรับรู้พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกกรินทร์ จงเสรีเจริญ (2558) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ของข้าราชการทหารต่อพระราชบัญญัติกฏอัยการศึก พ.ศ.2457 กรณีศึกษา กองพันทหารราบในกองพลทหารราบที่ 9 พบว่า ข้าราชการทหารสังกัดกองพันทหารราบในกองพลทหารราบที่ 9 ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการรับรู้พระราชบัญญัติกฏอัยการศึก พ.ศ.2457 ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของปาริชาติ บุญเอก (2561) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับ การรับรู้ และทัศนคติ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.2557 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความถี่ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.2557 ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมาไม่แตกต่างกัน

2.5 ด้านระดับของตำแหน่งงาน ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับของตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 โดยรวมแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมุติฐาน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ระดับของตำแหน่งงานต่างกัน สามารถกำหนดระดับการรับรู้พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 โดยตำแหน่งชำนาญการพิเศษมีการรับรู้แตกต่างกับตำแหน่งปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน โดยภาพรวมมีระดับการรับรู้มากที่สุด เนื่องจากดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย จึงมีทักษะและความเชี่ยวชาญ รวมถึงการสั่งสมประสบการณ์มาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ส่วนตำแหน่งปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน มีระดับการรับรู้ที่น้อยที่สุด เนื่องจากข้าราชการส่วนใหญ่ในตำแหน่งนี้ปฏิบัติงานในส่วนบริหารงานทั่วไปที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานจัดเก็บภาษีฯ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุรารัตน์ ทองสัมฤทธิ์ สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และพงศ์พันธ์ คำพรรณ (2557) ศึกษาเรื่อง การรับรู้แนวความคิดการจัดการความรู้ของบุคลากรสังกัดเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า บุคลากรสังกัดเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีการรับรู้แนวความคิดการจัดการความรู้แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานเป็นนายก/รองนายกเทศมนตรี มีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานเป็นพนักงานจ้าง กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานเป็นปลัด/รองปลัดเทศบาล มีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานเป็นพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.6 ด้านระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 โดยรวมแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมุติฐาน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ระยะเวลาในการปฏิบัติงานสามารถกำหนดระดับการรับรู้พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 โดยระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 5-10 ปีมีการรับรู้แตกต่างกับระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 11-20 ปี โดยภาพรวมมีระดับการรับรู้ที่น้อยที่สุด อาจเป็นเพราะว่าข้าราชการที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 11-20 ปีมีอายุรับราชการมากกว่า จึงได้รับการสั่งสมความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูก

สร้างมากกว่ากลุ่มข้าราชการที่ปฏิบัติงานมาเป็นระยะเวลา 5-10 ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกกรินทร์ จงเสรีเจริญ (2558) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ของข้าราชการทหารต่อพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 กรณีศึกษา กองพันทหารราบในกองพลทหารราบที่ 9 พบว่า ข้าราชการทหารสังกัดกองพันทหารราบในกองพลทหารราบที่ 9 ที่มีอายุรับราชการแตกต่างกัน มีการรับรู้พระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 ในภาพรวมแตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาองค์ประกอบของการรับรู้ที่มีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

3.1 ด้านทัศนคติ ไม่มีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ทุกคนล้วนมีทัศนคติที่ดีต่อพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 เนื่องจากเป็นกฎหมายที่มีประโยชน์ และสนับสนุนต่อการดำเนินการตามกฎหมายช่วยให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้องค์ประกอบการรับรู้ ด้านทัศนคติ ไม่มีผลต่อการรับรู้พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกกรินทร์ จงเสรีเจริญ (2558) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ของข้าราชการทหารต่อพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 กรณีศึกษา กองพันทหารราบในกองพลทหารราบที่ 9 พบว่า ระดับทัศนคติของข้าราชการทหารสังกัดกองพันทหารราบในกองพลทหารราบที่ 9 ต่อพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาริชาติ บุญเอก (2561) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับ การรับรู้ และทัศนคติ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อประเด็นที่ว่า พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 ฉบับนี้ มีประโยชน์เป็นอย่างมากต่อสัตว์และผู้เลี้ยงสัตว์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า สัตว์เลี้ยงเป็นสิ่งมีชีวิตที่คนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและมีความผูกพัน เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ จึงไม่ใช่เรื่องยากที่จะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรม มีความคล้อยตาม และเห็นประโยชน์ในทางบวก

3.2 ด้านสิ่งจูงใจ ไม่มีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ล้วนแล้วแต่มีสิ่งจูงใจและเป้าหมายในการปฏิบัติงาน รวมถึงเห็นคุณค่าและความสำคัญของการจัดเก็บภาษีฯ จึงทำให้องค์ประกอบการรับรู้ ด้านสิ่งจูงใจไม่มีผลต่อการรับรู้พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อูรารัตน์ ทองสัมฤทธิ์, สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และพงศ์พันธุ์ คำพรรณ ศึกษาเรื่อง การรับรู้แนวคิดการจัดการความรู้ของบุคลากรสังกัดเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ด้านจิตวิทยาของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการรับรู้แนวคิดการจัดการความรู้ของบุคลากรสังกัดเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านแรงจูงใจต่างกัน มีการรับรู้แนวคิดการจัดการความรู้ของบุคลากรสังกัดเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานีแตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อารมย์ โกงเหลง และสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2556) ศึกษาเรื่อง การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ของเยาวชนที่ใช้รถจักรยานยนต์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า องค์ประกอบของการรับรู้ ด้านสิ่งจูงใจของเยาวชนที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 โดยรวมพบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์ประกอบของการรับรู้กับระดับการรับรู้

เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 โดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ในทิศทางเดียวกันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.3 ด้านประสบการณ์ ไม่มีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ข้าราชการ สังกัดกองรายได้ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานครทุกคนดำเนินงานตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ซึ่งเป็นแหล่งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และเป็นเครื่องมือช่วยแก้ไขปัญหาการจัดเก็บภาษีฯ จึงทำให้องค์ประกอบการรับรู้ด้านประสบการณ์ ไม่มีผลต่อการรับรู้พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกรินทร์ จงเสรีเจริญ (2558) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ของข้าราชการทหารต่อพระราชบัญญัติกฏอัยการศึก พ.ศ.2457 กรณีศึกษา กองพันทหารราบในกองพลทหารราบที่ 9 พบว่า ประสบการณ์ของข้าราชการทหารสังกัดกองพันทหารราบในกองพลทหารราบที่ 9 ต่อพระราชบัญญัติกฏอัยการศึก พ.ศ.2457 ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย

3.4 ด้านความคาดหวัง มีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ข้าราชการสังกัดกองรายได้สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญและคาดหวังว่าพระราชบัญญัติ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 นี้จะเป็นกฎหมายที่แก้ไขโครงสร้างภาษีแบบเดิม มีความทันสมัยและเป็นสากล กระตุ้นให้เกิดการใช้ประโยชน์ในที่ดินและลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารมย์ โกงเหลง และสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2556) ศึกษาเรื่อง การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 ของเยาวชนที่ใช้รถ จักรยานยนต์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า องค์ประกอบของการรับรู้ ด้านความคาดหวังของเยาวชนที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 โดยรวมพบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์ประกอบของการรับรู้กับระดับการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 โดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางในทิศทางเดียวกันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางแก่องค์กรที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

องค์ประกอบของการรับรู้ ด้านความคาดหวังมีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ข้าราชการสังกัดกองรายได้ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ด้านความคาดหวังว่า (1) เป็นกฎหมายที่กระตุ้นให้เกิดการใช้ประโยชน์ในที่ดิน (2) เป็นกฎหมายที่แก้ไขโครงสร้างภาษีแบบเดิม (3) เป็นกฎหมายที่มีความทันสมัยและเป็นสากล (4) เป็นกฎหมายที่ลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ฯ ตามลำดับ ดังนั้น กองรายได้ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานครควรสร้างแผนการดำเนินงานทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยกำหนดเป้าประสงค์ที่ชัดเจน เพื่อสร้างการรับรู้และความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และควรจัดทำแผนภาพแสดง ลำดับขั้นตอนการทำงานพร้อมกำหนดกรอบระยะเวลาแล้วเสร็จ โดยนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการทำงานเพื่อการจัดเก็บภาษีอย่างถูกต้องและเป็นธรรม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรกำหนดจำนวนประชากรในการทำวิจัยครั้งต่อไปให้กว้างขึ้น เป็นบุคลากรสังกัดสำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีจำนวนทั้งหมด 9 กอง ประชากรประมาณ 1,300 คน เพื่อให้การทำวิจัยเรื่องนี้มี ความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาเพิ่มเติมการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของข้าราชการสังกัดฝ่ายรายได้ทั้ง 50 เขตในกรุงเทพมหานคร เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาเปรียบเทียบ และใช้ในการพัฒนาระบบการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้มีประสิทธิภาพต่อไป
3. ควรมีการศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของประชาชนทั่วไป โดยใช้แบบสอบถามเดียวกัน เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลและหาแนวทางเพิ่มประสิทธิผลในการรับรู้ต่อไป

บรรณานุกรม

- ขจรศักดิ์ ทองสุข. (2556). การศึกษาทัศนคติของชุมชนต่อพระราชบัญญัติควบคุมอาคารในเขตเทศบาล ตำบลหนองไผ่ อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น. การค้นคว้าอิสระวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ชิตชนก ทองไทย. (2556). การรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคม อาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชุติมา อินทร์ตา. (2562). การรับรู้ นโยบายสาธารณะด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขและการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ของ ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต: กรณีศึกษา อำเภอเมืองอุบลราชธานี. วารสารสร้างสรรค์และพัฒนาเพื่อ ก้าวหน้าสู่ประชาคมอาเซียน, 651-658.
- ทศพร ทิพย์นม. (2562). การรับรู้กฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคนครพนม. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เบญญาภา ต้นกันยา. (2557). ทัศนคติของประชาชนต่อการรับรู้ข่าวสารของเทศบาลนครลำปาง อำเภอ เมืองลำปาง จังหวัดลำปาง. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเนชั่น.
- ปาริชาติ บุญเอก. (2561). การเปิดรับ การรับรู้ และทัศนคติ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรม และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.2557. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์.
- ปิยะนันท์ บุญณะโยไทย. (2556). การรับรู้ และทัศนคติ ของผู้บริโภคต่อสื่อกิจกรรมการพัฒนาอย่างยั่งยืน ของบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิตย์.
- พีร์ พวงมะลิต, พรเพ็ญ ไตรพงษ์ และยุทธพงษ์ สีลากิจไพศาล (2561). ทัศนคติและการรับรู้ของประชาชน ต่อกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยโคมลอย. วารสารบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระ บรมราชูปถัมภ์, 12 (2), 135-145.
- สุชีรา พระมาลา, กัลยกร ศรีภักดี และมนไท ประมูลจักโก. (2558). การรับรู้และความเข้าใจต่อหลักประกัน ทางสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อารมย์ โกงเหลง และสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์. (2556). การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 ของเยาวชนที่ใช้รถจักรยานยนต์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วารสาร สารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 225-248.
- อุรารัตน์ ทองสัมฤทธิ์, สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และพงศ์พันธุ์ คำพรรณ. (2556). การรับรู้แนวคิดการจัดการ ความรู้ของบุคลากรสังกัดเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี. WMS Journal of Management Walailak University, 2(2), 71-84.
- เอกรินทร์ จงเสรีเจริญ. (2558). การรับรู้ของข้าราชการทหารต่อพระราชบัญญัติกฏอัยการศึก พ.ศ.2457 กรณีศึกษา กองพันทหารราบในกองพลทหารราบที่ 9. วารสารสารสนเทศ, 14(2), 47-59.